

2. Indítványozó az Abtv. 51. § (1) bekezdése szerint érintett személynek tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjeszti elő alkotmányjogi panaszát.

3. Az elsőfokú adóhatóság az indítványozó felperesnél 2008. 2009. évekre valamennyi adónemre elvégzett ellenőrzése eredményeként felperest 8.672.000,- Ft adóhiány és járulékai megfizetésére kötelezte, alapvetően azzal az indokkal, hogy egyes a felperes részére kiállított számlákon feltüntetett gazdasági események a valóságban nem történtek meg, így ezek a számlák nem alkalmasak az áfalevonási jog érvényesítésére, mert fiktívek.

A felperes fellebbezése folytán az alperes helybenhagyta az elsőfokú határozatot, mely miatt felperes a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságtól kérte a határozatok hatályon kívül helyezését, melynek a Bíróság csatolt ítéletében részben eleget is tett, megállapítva, hogy a [REDACTED] [REDACTED] egyéni vállalkozó által kiállított számlák tartalmilag hitelesek, ugyanakkor a [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] számlái pedig hiteltelenek.

A jogerős ítélet keresetét elutasító része ellen felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben a kereset elutasítását kérte. A Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott ítéletében a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletét a felülvizsgálati kérelemmel támadott részében hatályában fenntartotta, arra való hivatkozással, hogy felperes nem megfelelően bizonyította a számlatartalmak valóságtartalmát, és, nem ellenőrizhető bizonyítékokat alkalmazott eljárásában.

3.1. A sérelmezett bírói döntés ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, mert sérti indítványozó vállalkozáshoz való jogát. A Kúria ítélete az áfalevonási jog gyakorlásának feltételeként, indítványozóval szemben egy olyan kritériumot, nevezetesen annak adózó általi bizonyítását, hogy a számlatartalmak valóságban megtörténettek, állított fel, mely nem szerepel az ügylet idején hatályos magyar és európai jogi normákban. Sem a Kúria által felhívott 2006/112/EK irányelv (HÉA irányelv), sem pedig az 2007. évi CXXVII. tv. (Áfatv.) nem írja elő, hogy a számla valóságtartalmát az adózónak külön bizonyítania kell, és azt sem, hogy ennek hiányában, vagy bizonytalanság esetén nincs helye a felszámított Áfa levonásának. Az Európai Unió Bíróságának ismert C-80/11. és C-142/11 számú egyesített ügyekben hozott ítélete, valamint a C-324/11. számú ítélet is ennek megfelelően megállapítja, hogy az adólevonási jog gyakorlásának tulajdonképpen az egyetlen feltétele az, hogy a levonásra jogosult megfelelő számlával rendelkezzen (7. pont). Hivatkozunk továbbá az ítélet 40, 43-45, 49, 50-54, 57, 61-62 és 66. pontjaiban foglaltakra is, melyek rendelkeznek az áfa (HÉA) semlegességről, az adóhatóság bizonyítási kötelezettségéről és arról, hogy az ellenőrzési és ebből eredően a bizonyítási kötelezettség sem az adózó, hanem az adóhatóság feladata. Indítványozó véleménye szerint ezen az Európai Unió Bíróságának C-324/11. számú ítélete, a C-273/1 számú ítélet, a C-392/09 és C-368/09 számú ítéletek is és az ezekben az ítéletekben hivatkozott további ítéletek, melyek mind felperes kereseti kérelmét támasztják alá. *A Kúria azzal is korlátozta indítványozó vállalkozáshoz való jogát, hogy a HÉA irányelv 9. cikkében meghatározott adósemlegesség elvét sem vette figyelembe.*

A Kúria ezen panasszal megtámadott ítéletében azonban korlátozta az indítványozó áfalevonási jogát, mellyel az indítványozót akadályozta vállalkozásának vitelében, ebből következően a vállalkozási szabadságában, hiszen nem jutathatott hozzá a levonható 4.135.00,- Ft összegű adójához és járulékaihoz, mely minden vállalkozásnak fizetési nehézségeket okoz, indokolatlan és jogszerűtlen hátrányba hozva ezzel más hasonló forráselvonástól nem szenvedő vállalkozókkal szemben.

3.2. A sérelmezett bírói döntés ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, mert sérti az indítványozó tisztességes tárgyaláshoz való jogát. A Kúria jogszerűnek tartja a közigazgatási bíróság ítéletének azon részét, melyben a felperes által felajánlott bizonyítást a felperes árbevételének növekedése és █████ █████r tevékenysége közötti ok-okozati összefüggés igazolására, annak bizonyítási nehézségei miatt elutasította. Indítványozó szerint ezzel a Kúria indítványozónak attól az alapjogától fosztotta meg, hogy a bírósági eljárásban saját érveit bizonyítékokkal támassza alá. Ugyan a bíróság választhat a bizonyítékok közül, de a peres feleket a bizonyítástól nem zárhatja el, különös tekintettel annak vélt, vagy valós nehézségeire való hivatkozással. Különösen tisztességtelen a tárgyalás azért is, mert aztán az ítélet éppen a bizonyítatlanságra hivatkozva nem ad helyt indítványozó felülvizsgálati kérelmének.

3.3. A sérelmezett bírói döntés ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, mert sérti az indítványozó arányos közteherviseléshez való jogát. A Kúria ítélete az indítványozó adózót megakadályozza abban, hogy csak a jogszabályok által számára előírt adókötelezettségét teljesítse, hiszen járulékokkal együtt, mintegy 7.000.000,- Ft többlet közterhet kell fizetnie, mely meghaladja a gazdaságban való részvételi szintjét és teherbíróképességét is. Az általános forgalmi adó alapja ugyan az adózó által teljesített termékértékesítés ellenértéke, melyből számított adóból azonban levonható az az adóösszeg, melyet a részére teljesített termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás során egy másik adóalany rá áthárított. Ha a Kúria ítélete ezt a levonhatóságot az európai és a nemzeti normákkal ellentétesen korlátozza, úgy indítványozót adózót közvetett módon, de több adó viselésére kötelezi annál, mint arra az arányos közteherviselésnél fogva köteles lenne.

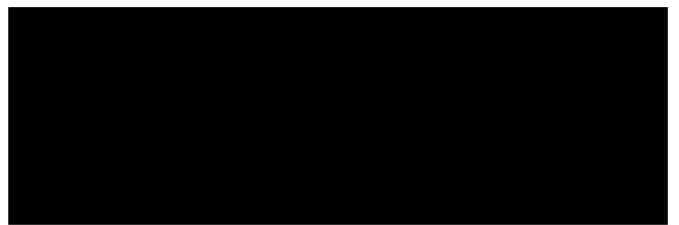
3.4. A sérelmezett bírói döntés ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, mert sérti az indítványozó és a külföldi gazdálkodó szervezetek közötti megkülönböztetés tilalmát. A Kúria ítélete a fenti 3.1.-3.3. pontokban kifejtettek alapján indítványozóra, mint magyarországi vállalkozásra más, hátrányosabb adózási szabályokat állapított meg, mint HÉA irányelvet, nem a Kúria értelmezése szerint alkalmazó, vagy nem a magyar joghatóság alá tartozó vállalkozásokra. Ugyanis a vállalkozás szabadsága, a tisztességes eljárás elve és az arányos közteherviseléshez való megkülönböztetés nélküli jog sérül abban az esetben, ha a Kúria döntései során az Európai Unió Bíróságának ítélkezési gyakorlatával ellentétes döntéseket hoz, így más tagállamban az adóalanyok más, számukra kedvezőbb feltételekkel gyakorolhatják adólevonási jogukat, mint az indítványozó.

4. Az indítványozó az ügyvel kapcsolatos jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, hiszen a felülvizsgálati kérelem alapján hozott ítélettel szemben már nincs jogorvoslatra lehetőség. Az ügyben az indítványozó nem kezdeményezett perújítást.

Kelt: Győr, 2014. július 28.

Tisztelettel:

Indítványozó képviselőjében:

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról
3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok (két ítélet)

- i.e.: ① az alkotmányjogi panaszt mutatása be a kollegiumvezető^h-helyettesnek
- ② a felperes által 14. sorszám alatt benyújtott alkotmányjogi panaszt küldje meg az Alkotmánybíróságnak a 12. k. 27.159/2013/7. ítélet, és a 12. k. 27.159/2013/10. számú kiegészítő ítélet hiteles kiadványával és az ítéletről a bíróságot tájékoztató tevékenység felnyomtatásával, valamint a kulcsa kfr. V. 35.442/2013/7. számú ítéletéről és a kézbesített igazoló tevékenység felnyomtatásával
- ③ az alábbiakban tüntesse fel, hogy alkotmányjogi panasz érkezett az ügyben
- ④ kelt: utalva utalva
Szelkespályai, 2014. aug. 5.
L. M. Z.